

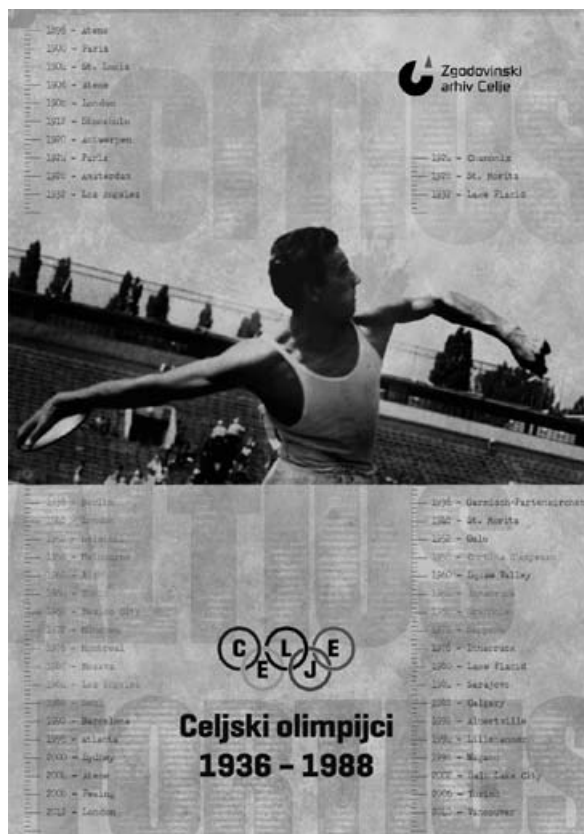
Oseбно in zasebno o Celjanih na olimpijskih igrah

Bojan Himmelreich, **Celjski olimpijci 1936 – 1988**.
Celje: Zgodovinski arhiv Celje, 2012. 44 strani.

Koliko imen, ki so nastopala na olimpijskih igrah bi znali takole iz glave naštet? In če bi vas prosili, da poimenujete Celjane, ki so se udeležili teh iger vseh dežel? Verjetno ne prav dosti. Pričujoča publikacija se osredotoča ravno na slednje, kot že pove naslov sam. V katalogu se avtor ne osredotoča na dolge razprave o življenjskih poteh teh posameznikov, temveč predstavi njihove osebne spomine na olimpijske nastope. Kratko in jedrnat. Katalog je nastal kot dopolnitev k razstavi celjskega arhiva o celjskih športnikih, ki so se udeležili olimpijskih iger, oboje skupaj pa obeležuje lanskoletno stoto obletnico osvojitve prve slovenske olimpijske medalje (Rudolf Cvetko, sabljač, 15. julij 1912).

Publikacija se, kot že rečeno, osredotoča predvsem na predstavitev zasebnega gradiva, ki je javnosti večinoma predstavljeno prvič. Uvodoma avtor navede nekaj statističnih podatkov, strnjenih v kratek pregled, kjer izvemo, kdo so bili ti celjski športniki, oziroma tedanji člani celjskih klubov in s katerimi športi so se uvrstili na igre. Statistični podatki so strnjeno prikazani, v kratkem tekstu naštevajo zelo veliko podatkov, kar od bralca terja posebno pozornost.

Kot avtor navaja, ta katalog ni študija o športnikih, temveč zasebna pripoved o njihovem doživljanju olimpijskih iger. Navedena so imena športnikov, ki jih povzemam po vrstnem redu zapisov: Emil Goršek, Konrad Grilec, Alma Butia Car, Danilo Žerjal, Stan-ko Lorger, Amalija Belaj Arbajter, Roman Lešek, Jože Brodnik, Mirko Kolnik, Olga Šikovec Luncer, Draga Stamejčič Pokovec, Ivo Ratej, Simo Važič, Franc Červan, Tine Šrot, Marijana Lubej, Nataša Urbančič, Danijel Vrhovšek, Miro Kocuvan st., Zdravko Pečar, Jože Uran-ka, Vlado Bojovič, Rok Kopitar in Rolando Pušnik. Na

kratko so predstavljeni tudi trenerji, sodniki in vodje reprezentanc: Fedor Gradišnik ml., Albert Kerkoš, Bori-voj Belcer, Srečko Šetina, Štefan Jug in Miro Kocuvan st.

Veliko teh, ki so imeli možnost nastopati na olimpijskih igrah, je podalo osebna pričevanja o dogajanjih. To daje katalogu še posebno težo. Tudi bogato slikovno gradivo, fotografije osebnih predmetov športnikov, so pomemben dodatek k celotni publikaciji. Bralec lahko vidi kako preprosto so bile organizirane olimpijske igre pred pol stoletja, kako malo so športniki imeli in kaj vse so iz tega znali narediti. Za današnje razmere so bili popolni amaterji. Takrat so bile igre resnično druženje in spoznavanje novih ljudi. Vse se je nato leta 1972 spremenilo. Igre so po terorističnem napadu postale še vse drugo kot le-to. Nova prelomnica pa je profesionalizacija iger po letu 1984.

Kratki osebni spomini, ki jih je avtor zbral, nam prikažejo te Celjane, naše izvrstne posameznike, zelo osebno, kot povsem preproste ljudi, ki so imeli svoj šport radi. Bogato osebno gradivo, ki ga je avtorju uspelo zbrati v tej publikaciji, predstavlja pomemben slikovni spomin za vse. Napisano preprosto, berljivo, mestoma nasuto s statističnimi podatki, a hkrati slikovno bogato ter osebno izpovedno.

Jože Kranjec